

La CEE ha reconegut quaranta-una marques espanyoles del sector

Setze firmes catalanes podran vendre aigua mineral al Mercat Comú

24

Efe/AVUI
BRUSSEL·LES-BARCELONA — La Comunitat Econòmica Europea (CEE) ha reconegut a efectes de comercialització a tot el Mercat Comú quaranta-una marques d'aigües minerals naturals espanyoles, setze de les quals són catalanes. La llista, publicada pel diari oficial de les Comunitats Europees, correspon a la que va presentar l'Estat espanyol davant la Comissió Europea basant-se en una directiva comunitària de l'any 1980 que fa referència a l'aproximació de legislacions dels Estats membres sobre comercialització d'aigües minerals naturals.

Del total de quaranta-una marques reconegudes, tretze són del Principat i tres més són de les Illes. Pel que fa a les del Principat, onze corresponen a Girona; tres, a Lleida; una, a Tarragona; i una altra, a Barcelona.

El consum d'aigua mineral a l'Estat espanyol encara està força lluny del d'altres països comunitaris, tot i que en els últims tres anys s'ha experimentat un creixement pròxim al 20 per cent. L'any 1985 es van vendre 916 milions de litres i, segons dades encara provisionals, les vendes de l'any passat van arribar a uns 940 milions de litres. A d'altres països europeus, el consum és molt més elevat. Així, a la República Federal d'Alemanya l'any 1985 es van vendre 3.315 litres; a França, 3.581 litres; i a Itàlia, 2.800 milions. De tota manera, països com Bèlgica, amb 443 milions; Àustria, amb 355; Suïssa, amb 284; i Portugal, amb 202,4 milions de litres, estan per sota del consum espanyol actual. Del total de litres venuts a Espanya l'any 1985, aproximadament el 73,50 per cent (673 milions) va correspondre a aigües sense gas.

10 per cent a l'exportació

Ara com ara, les empreses que es dediquen a l'embotellatge d'aigua exporten molt poc. Es calcula que les

vendes a l'exterior només representen un 10 per cent del total de la facturació. Aquesta exportació es dirigeix bàsicament als països del Magrib, mentre que les vendes a la CEE són gairebé inexistents fins ara. De cara al futur, les perspectives per a aquestes empreses són prou bones, sobretot si es té en compte que el mercat espanyol encara pot créixer molt. A més, cal destacar que, principalment als EUA, s'ha posat de moda veure aigua en lloc de vi als àpats, la qual cosa ja s'està implantant a d'altres països europeus. Però aquesta moda encara no ha arrelat amb prou força a l'Estat espanyol, tot i que es preveu que ho farà d'aquí a poc temps.

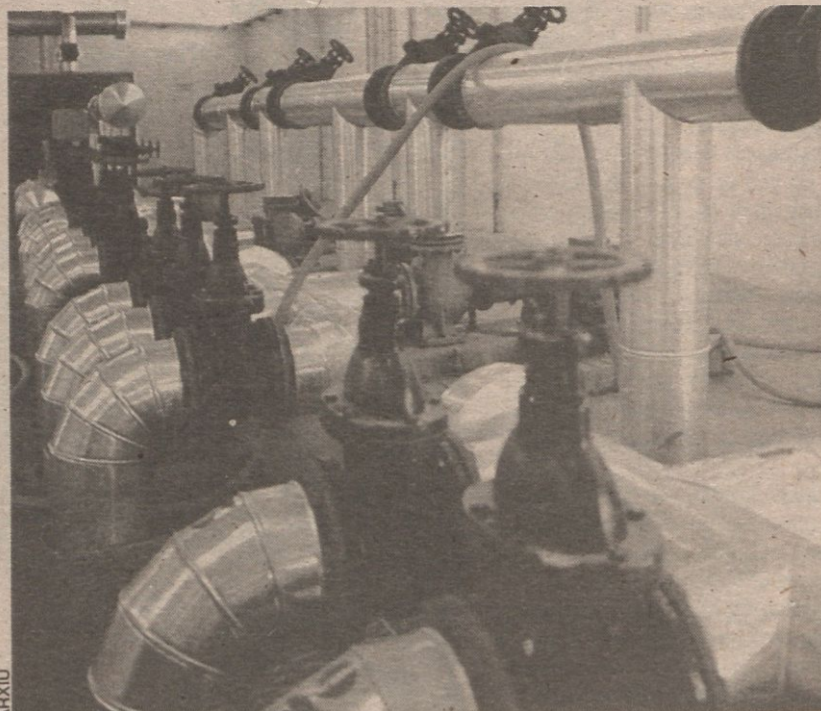
Catalunya, amb una producció aproximada de 455 milions de litre per any i amb 27 empreses, és la primera comunitat autònoma de tot l'Estat espanyol en aquest subsector.

BSN actua a Font Vella

Quant a marques, el liderat el deté l'empresa Font Vella, que comercialitza les marques Font Vella i Fonter. La seva facturació voreja els 4.500 milions de pessetes. El capital d'aquesta empresa està repartit entre el grup francès BSN, que en té un 60 per cent, i Danone, que en té un 35 per cent. El grup BSN és propietari al mateix temps d'una de les marques amb més implantació a França: Evian.

Però la participació estrangera en els capitals de les empreses espanyoles no s'acaba aquí. Així, la filial de l'empresa líder mundial d'aigües minerals, Perrier, embotella les conegudes marques catalanes Aigua de Viladrau, Agua San Narciso i Agua Imperial. La seva facturació voreja els 800 milions.

Pel que fa a les aigües minerals amb gas, la primera posició en el ranking l'ocupa Vichy Catalan, que és una de les marques reconegudes per la CEE. El seu volum de vendes anuals és d'uns 1.000 milions de pessetes.

Quaranta empreses espanyoles productores d'aigües minerals han estat homologades perquè comercialitzin els seus productes a la CEE

Denominació comercial	Nom de la font	Lloc d'explotació
Bastida	Bastida	Alaro (Mallorca)
Benifaldó	Font d'Es Pedregadet	Escorça (Balears)
Caldes de Boí	Font del Bou	Boí-Barruera (Lleida)
Cardó	Borboll	Benifallet (Tarragona)
Font del Pi	Font del Pi	Guissona (Lleida)
Font del Pic	Font del Pic	Sant Hilari Sacalm (Girona)
Fonter	Font Picant	Amer (Girona)
Fournier	Fournier	La Garriga (Barcelona)
Imperial	Imperial	Caldes de Malavella (Girona)
Les Creus	Les Creus	Maçanet de Cabrenys (Girona)
Malavella	La Mina	Caldes de Malavella (Girona)
Na Taconera	Na Taconera	Capdepera (Balears)
Ribes	Fontaga	Ribes de Freser (Girona)
Rocafort	Rocafort	Rocafort-Vallbona (Lleida)
San Daniel	Font de la Pólvora	Girona
San Narciso	San Narciso	Caldes de Malavella (Girona)
Vichy Catalán	Vichy Catalán	Caldes de Malavella (Girona)
Viladrau	Fontalegre-la Curanya	Viladrau (Girona)
Vilajuïga	Vilajuïga	Vilajuïga (Girona)

Reacció dels EUA contra l'amenaça de gravar la soia

Efe
WASHINGTON — L'anunci europeu de gravar les exportacions nord-americanes de soia amenaça de provocar una dura reacció del govern nord-americà. Clayton Yutter, representant comercial dels EUA, va anunciar una resposta vigorosa al projecte de la Comunitat Econòmica Europea d'aplicar un impost a les importacions de soia.

Les exportacions nord-americanes de l'esmentat producte agrícola estan valorades en 2.300 milions de dòlars anuals. A final del passat mes de gener els EUA i la CEE van eludir el risc d'una guerra comercial després de l'ingrés d'Espanya a la Comunitat Europea, cosa que va provocar l'eliminació de les seves importacions de blat de moro i soia dels EUA per un valor aproximat de 400 milions de dòlars.

D'altra banda, la Casa Blanca havia amenaçat en represàlia d'imposar puges a les tarifes dels dos-cents per cent a dotze productors agrícoles provinents de la CEE. Yutter va dir ahir a l'associació de productors de soia que el projecte impositiu europeu és un atemptat als agricultors que cultiven aquesta primera matèria. El representant comercial va declarar la decisió del govern de reaccionar vigorosament per protegir els nostres drets comercials.

Els informes disponibles a Washington indiquen que el projecte comunitari serà sotmes a la consideració dels membres de la CEE abans del mig any en curs.

Un altre problema que es manté latent en les relacions dels EUA i la Comunitat Europea és el de la competència comercial aeronàutica.

El sector lleter català es mobilitza contra la reducció de la producció

Agències
MADRID / BRUSSEL·LES — Les organitzacions, Unió de Sindicats Agraris de Catalunya i Joves Agricultors de Catalunya van anunciar ahir que faran noves mobilitzacions en cas que l'Administració central continuï el seu programa de reconversió del sector lleter. Avui hi haurà concentracions de tractors per tota Catalunya i es prepara una concentració a Barcelona el pròxim dia 10. El sector vol que el govern es faci càrrec de les taxes de corresponsabilitat i de les sobretaxes comunitàries per mantenir els nivells de producció.

Ahir representants del ministeri d'Agricultura i de la Unió de Pagesos de Catalunya es van reunir per analitzar la situació del sector lleter català. En aquests dies els productors de les diferents zones mantenen converses amb el ministeri que dirigeix Carlos Romero per estudiar el procés d'aplicació a Espanya de la normativa de la CEE sobre reducció de la producció lletera.

Sense avenços a la CEE

El consell de ministres d'Agricultura va decidir ahir ajornar, a petició de la delegació espanyola, la decisió sobre la posada en pràctica del programa per eliminar els excedents de mantega, segons van informar fonts comunitàries. Els ministres tampoc han aconseguit cap progrés pel que fa la reforma del sector làctic.

Ahir el president de torn del consell d'Agricultura, el belga Paul de Keersmaecker, va obrir un període de reflexió, després de més de dotze hores de discussió infructuosa sobre la reforma del sector lleter. La proposta vigent de qüotes pretén reduir d'un 9,5 per cent la producció en dos anys. Pel cas d'Espanya, la CEE estableix una reducció del 8,5 per cent, perquè és un país deficitari. D'aquesta, un

Giorgio Fuà defensa un model industrial basat en les PIME

J. Perramon
BARCELONA — «L'organització industrial en els països més desenvolupats pot ser la que vulguin, però en els països "d'industrialització tardana", com pot ser el cas espanyol i l'italià, el sistema que s'ha mostrat eficient és l'articulat per les petites i mitjanes empreses, les PIME», va afirmar el professor Giorgio Fuà durant la seva visita a Barcelona. El professor Fuà ha estat a Itàlia l'autor de la teoria del model industrialitzador anomenat de la industrialització difusa, que es basa en una organització industrial fonamentada en un sistema interrelacionat de petites empreses. Impulsat en la Terza Itàlia (Nord, Est i Centre), aquest model d'industrialització ha aconseguit un desenvolupament de l'economia italiana i un creixement progressiu rellevant dins de les economies europees.

L'organització industrial basada en la concentració i en les grans multinacionals o grans empreses ha mostrat, segons el professor Fuà, un

progressiu declivi a Itàlia davant de la industrialització difusa. En aquest model industrial les petites empreses estan especialitzades en una fase del producte, de manera que en el seu conjunt són més competitives que les grans empreses.

Una organització industrial basada en petites i mitjanes empreses interrelacionades i integrades en els locals constitueixen l'única sortida a la crisi per als països d'industrialització tardana, com és el cas d'Itàlia i d'Espanya, segons el professor Fuà.

La Diputació de Barcelona ha encarregat al CEP (Centre d'Estudis i Planificació) una anàlisi aplicada de la «industrialització difusa» en el seu àmbit territorial. L'estudi, dirigit per la professora Teresa Costa, s'ha realitzat a la comarca del Vallès Oriental. Les conclusions obtingudes en la primera fase demostren que les petites empreses són les unitats de producció més dinàmiques i estableixen unes interrelacions basades en la divisió del treball.

Giorgio Fuà, economista italià